

Ömer Pekmezci

- şiirler -

Yayın Tarihi:

03.02.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ömer Pekmezci

Eserleri:

AB yolları taştan

Deryalara saldılar balık diye.
Kandırdılar nasılsa bu alık diye
üstelikte dostuz biz diye diye
diyerek Kandırdılar bizi dostum

İyileştin artık hasta adam değilsin
iste sen yedi düvel önünde eğilsin
dostuz Bizi bizden başka kim bilsin
diyerek Kandırdılar bizi dostum

Kapısında ayazda bekledik yıllarca
Bize layık gördükleri tek yer loca
Sen baş misafirimiz olursun anca
diyerek Kandırdılar bizi dostum

Sayesinde Geçen yıllar ateş oldu bize
Tüm hainleri beslediler gelmedik bize
Can verdikçe biz ateşte dönemedi köze
Yanıdayız deyip kandırdılar dostum

Ömer Pekmezci

Acılar

Kimseye söyleyemediğim duygularım,
Kimsenin görmek istemediği acılarım,
Yılların içimde büyüttüğü kaygılarım,
oldu içimde gülüm sen uzaklarda idin.
ve gene biliyorumki başka bir alemdesin

Dün akşam yürüdüm sensiz sokaklarda.
Dün akşam ağladım sessiz sokaklarda.
umudumu ördüğüm o ıssız sokaklarda
hüznün içimde gülüm sen uzaklarda idin
ve gene biliyorumki başka bir alemdesin

Sokak lambalarının hüzmelerine sığınmış
Bir berduş ve elinde şişe kenarı kırılmış
Belki ruhu dipdiri ama bedeni yığılmış
Bir O, bir ben ve gülüm sen uzaklarda idin
ve gene biliyorumki başka bir alemdesin

Diz çöktüm yanına şişesini titreyerek uzattı.
Gülüştük; o an gülüşündeki acı içimi kanattı.
Artık sen olan fikirlerim gülüm yüreğime battı
o titrek el uzandığında gülüm sen uzaklarda idin
ve gene biliyorumki başka bir alemdesin

Artık akşamlarımda kimseler yok ve olmayacak.
Yokluğunun acısı yaşıyor içimde ve yaşayacak.
Sen dolu anların tablosu ruhuma asılı kalacak.
ben ağlarken sensizliğe gülüm sen uzaklarda idin
ve gene biliyorumki başka bir alemdesin

Ömer Pekmezci

Ağıt

Bir çocuk ağlıyor, harabe içinde Kerkükte sessiz
Hayat omuzlarına yıkılmış, ortada kalmış çaresiz
Sevdikleri toprak olmuş, artık hayatta kimsesiz.
Kül rengi bir hayatı yaşamasın masum çocuklar

Bir mağrur savaşçı mavi gözlerine çökmüş kan
Sevdasını, Aklını ve bacağına almış Çeçenistan
Onunla ağlar şimdi yaslandığı o ıssız nemli han
Anılar acılara gark olup, yağıyor sağnak sağnak.

Bir annenin çığlığı düştü yüreğine inananların
kanlar içinde yavrusu ve sonu yok ağlamakların
Bir nesli yok ettilerde, onlar için yok artık yarın
Gözyaşlarından bir ırnak. Ağlar Filistinli anneler

Ömer Pekmezci

Aklın Peşinde

Biz kovaladıkça ardına bakmadan kaçtın hiç durmadan
Yokluğundan olsa gerek artık ortalık tarumar, toz duman

Hadi bizim kendimizden gayrı kimseye yoktu zararımız
Sen olsa idin derdik ki biz akıllıyız ve akıl bizim karımız

Diyelim bizi düşünmedinde gelmedin,uğramadın semtimize
Hiç olmazsa ara sıra uğra bir görün AB'mize ve ABD'mize

Ömer Pekmezci

Alışmak

Seni sevdiğim için
sırf sen sevdiğin için,
sevdim huznume batan gün batımlarını
Akşamlar bende batardı içimi yakarak
Geceler bende yaşardı işkence yaparak
Seni izlerdim sen giderken ağlayarak
Ayak seslerin çınlardı yüreğimde
Sevdim huznume batan gün batımlarını
Önce
Acıyı doğuran gün batımlarına
Sonra
Seni beni benden alan akşamlara
alıştım...
Bir sensizliğe alışamadım
ve
bir sensiz ölmek düşüncesine.

Ömer Pekmezci

Alkış

Alkışlıyoruz Ey Dünya seni
Bir gurup içinde hüzün bir tabutun ardı sıra
Öfke yüreklerden taşıyor çığlıklara sloganlara
Alkışlarla sürüyor geleceğe yolculuk.
Bir gurup bir konser sonrası dimdik duruyor
Ortamın ağırlığı üzerlerindeki giysiye uyuyor
Alkışlarla uyanıyor yorgun sahne.
Bir kalabalık Toplanıp bir meydana mitingte
Dinliyor coşuyor tepki veriyor hep birlikte
Alkışlar yeni bir siyasi geleceğe.

Ömer Pekmezci

Amcama

Tahta bir ev ve duvardan sızan ışıklar.
O tahta evde yaşandı bitti büyük aşklar.

Bir gün onlarda gideceklerini bilerek,
mutlulukla günleri birbirine ekleyerek,

Karnını yara yara Toprakdan alıp aşını
Hatırlamam bir bahane ile aksatsın işini

Hastalık bahane, ecel gelip dolunca vade
İşte gidiverdin ahseni takvim üzre sende

En koyusundan Bir hasret bırakıp içimize
Gittin sende hasretini miras bırakıp bize

Yokluklar nasıl yaşanıyor bilsen gün ve gün
Koyu bir hasret var sen yoksun artık bugün

Hayalin gitmez inan, can çıksada bedenden
Gülümsemen yansır hayalime yanık yüzünden

Ordada mutlu ol ve mekanın cennet olsun
Yattığın yer huzurla ve mutlulukla dolsun.

Ömer Pekmezci

Araftayım

Pazarı kurulmuş aşk meydanının, en ön saftayım.
Yıllar oldu almadın sevda cennetine, araftayım.

Ömer Pekmezci

Arayış

Dar sapa yollardan,
karanlık gecelerden
geçtiğim günlerden beri
içim kıpır kıpır.
sevinci bulmak adına
Artık umuda gebeyim.

Güneşin doğuşuyla
içime dolan huzur
Sabahın o tatlı
o titrek esintisi
ve yeni bir günün
gözbebeklerime vuran
tatlı umut ışığı

Toprak yollarda
dar patikalarda
keskin ve soğuk
dağ yamaçlarında
kendimi bulmak adına
seni aramaya çıktım.

Sen huzursun içimde
Takvimlere yansımayan
saatlerle ölçülmeyen
saklı dünyanın çiçeği
Seni bulmak adına
Tüm gemileri yaktım.

Ömer Pekmezci

Aşk

Aşk öyle bir hastalık ki tek çaresi, şifası yine kendi
Önce Yakar, sonra sel olur yıkar yüreğindeki bendi.

Ömer Pekmezci

Aşkının Rüzgarı

Harman yerinde savruldu yele.
Gidiyorum ardım sıra kim gele?
Bende kapıldım o coşkun sele.
Aşkının rüzgarı çağırdı beni.

Bilirim, gel denmeyince gelinmez.
Kapı çalınır, beklenir ama girilmez.
O kapıda herkes talebe ve çömez
Aşkının rüzgarı çağırdı beni.

Mutlu olmaz mı insan bu sevda da
Gelmesem duramazdım ben orada
Sevgin bırakmadı asla beni darda
Aşkının rüzgarı çağırdı beni.

Seni gördüm görelim ben avareyim
Artık kapıda bir deli pervaneyim
Bekletme gir de artık bende gireyim
Aşkının rüzgarı çağırdı beni.

Ömer Pekmezci

Baba evinde bir gün.

Ey kapımdaki umarsız eskici!
Yokken eskilerin ilacı,
bağırmasan böyle acı acı.

Aldıklarını eskitmişken sen,
Bak mandallar hala balkonda.
Eskileri ver bana
Bizden götürdüğünüz ne varsa;
zamanın ve senin.

Ölüm gelmemiştii semtimize,
herkes gençti, gülüyordu.
çocuklar neşeyle oynuyordu.
Komşular hallesiyordu.

Kimse uzaklara gitmez
gidenler akşam dönerdi.
Sadece ansızın gelen akşam
ve mahalleden taşınanlar
üzerdi bizi.

Dönmedi bir daha gidenler
Sela seslerine karışanlar
Kamyonlarla ile gidenler
Akşamların hüznüne eklendiler

Ey nedenlerine yorulduğum hayat;
Kökleri derindide
o yüzden mi
sadece ağaçlar kaldı
Masumduda
o yüzden mi
sadece çocukluğum kaldı
Hayatın soğuşunda
Mahallem sıcacıktı da
o yüzden mi
Aklım mahalleimde kaldı.

Ömer Pekmezci

Babama

Hayatın yükünü sevgiyle taşırsın.
Sen evimiz üstüne yıkılmaz çatısın.
Gözlerin nehir, içimize akar bakışın
Babalar günün kutlu olsun dev adam

Yıllarca tükendin ve için için eridin
yüzünde gülücük, dilinde aile sevgin
Sen benim yarınım ışık tutan devsin
Babalar günün kutlu olsun dev adam

Şimdi büyüdük serpildik aklımızda sen
Kopsakta gölgenden, unutmayız yaşarken
İçimizdesin, geçiyorsun günden geceden
Babalar günün kutlu olsun dev adam

Hayatı taşıyan omuzların asla bükülmesin
Gözlerin ferisi sönüp, saçların dökülmesin.
Hayat evine çaktığın o çiviler sökülmesin.
Babalar günün kutlu olsun dev adam.

Ömer Pekmezci

Bana Dair

Ne varsa bilmeni istedim içimdeki
Bilinmez hazine değil elimdeki
anlatacağım sana masaldır bilki
Oturup sohbet edelim gonul sazıyla

Beklentin isteğın yok benden bilirim
Zaten beklenmediğım bir anda gelirim
Bilmediklerimi senden dinler öğrenirim
Oturup sohbet edelim gonul sazıyla

Ömer Pekmezci

Batan Bir Gemide Röportaj

Ben kabuslarızım o kara gecelerde
Gezinirim korkak titrek bedenlerde

Fabrika atığı döktüm gizliden nehre
Hala hava bedava da, bedava su nerde

Bir deodorant alıp hepsini havaya sıktım
Şu kalın Ozon tabakasından bende bıktım

Bir Cola aldım dün ve içtim kana kana
Benimde Katkım oldu Filistinde akan kana

Hiç Kınamadım işgalleri ve katliamları
Bugünde yokoldu dünyanın güzel diyarları

Elele yıldızları sayardınız akşamlarda
Asit yağmuru olup yağacağıim yakınlarda

Kaçsanızda bedenlerinizin içine bugün
Kanserim bulacak ve saracak sizi birgün

Ölüm kurtuluş olur belki erken gidenlere
Gelenler sövecek bıraktıklarınıza ve size

Ömer Pekmezci

Beklemeyin...

Atlas yelkenler asardık eskiden gemilere
Önde yürür, ibret için bakardık gerilere
dağıttığımız Adaletti eşitlikti heryere
Dağıtırken mi bitti neden kalmadı torbada

Bunalmışım dardayım be dost beni anla
Yorgun argin yürürken bir akşam yolda
İstemedem ayagim değiverdi kamusal alana
Suğun korkusuyla sarardı yüzüm bir anda

İflah olmam ben dostlarım siz gidin artık
Ben kaldım burda etim bu medeniyete katık
Bu demokrasi trenininin vatmanı da yitik
Siz gidin ben yitik kaldım bu dar alanda

Ömer Pekmezci

Beklenen

Bilirim beklemek şarttır güzeli
Kim sevmez sonbaharı ve gazeli
Sen garip dünyama geldin geleli
Sabır çeşmesinde seni bekliyorum

Seni bu kadar beklememiştir kimse
Ah şu ağlayan gözlerim dile gelse
Neden böyle ağladığımı bir bilse
Diyerek sessizce seni bekliyorum.

Bilki bu ömür sensiz de geçecek
Bir ben birde kalbim acı çekecek
Bu derin sensizliğimi kim bilecek
Diyemem kimseye onu bekliyorum.

Ömer Pekmezci

Ben buyum

Hayatı sevgi kadehinde içtim yudum yudum
İnsanı sevmek, kabul edebilmek benim huyum
Herkes haklı, herkes güzel ve işte ben buyum
Yunus'un dillendirdiği o güzel sevgi var içimde.

Ömer Pekmezci

Beypazarı,bir tarih,bir adam,bir zaman

Çok zaman önce çekip gittiği bu şehri çok seviyordu.
Titremeye başladı, ihtiyar bacakları ona direniyordu

Usulca Çarşıya girdiğinde yüreğinin gitmek istediği yere baktı
Söylendi ah bu bacak isyanda yıllardır beni taşımaktan bıktı.

Belki beş belkide on yıl olmuştu bu isyan bedenine sıçrayalı
Ah o eller tutmaz, gözler görmez, kulaklarda duyamaz olalı

Bitkindi, yorgundu yıllar nasıl da geçmişti yorgun gözlerinden
Sesi kısıktı konuşuyor ama kimseler anlamıyordu sözlerinden

Gençliğinin geçtiği bu buhur kokulu sokaklardan çok olmuştu gideli
Çocuklarına anlatırdı, anlatırken hüzünlenir dinmezdi gözünün seli

Son bir ziyaret idi istediği ve içindeki aşk ile ilerledi.kendinden emin.
Sanki yıllar öncesini soluyordu gençleşti asırlar ellerine kondu demin.

Tıpkı o eski günlerdeki gibi ihtişamla vakur çarşı başında durdu.
Yaşlı ve yorgun ciğerlerini çarşıya ait tanıdık havayla doldurdu.

Bu koku özlediği koku değildi asla,yürek acıyı duydu ve titriyordu.
O kömür,keskin baharat, kenevir,tapaklanmış deri kokusu istiyordu.

Yıkıldı bir an yüreğine çektiği o acı gerçeklerin yanık kokusuyla
Başı eğildi, düştü aklında kalan güzellikleri kaybetme korkusuyla

Ölmüştü Demirci Rıza, o heybetli adam yatıyordu soğuk toprakta
Ne çekiç sesi, ne körük, ne de kömür kalmıştı yılanmış ocakta

Koca bedeni erimiş tükenmişti, biliyordu attar Remzi kanserdi.
Oysa ne pehlivandı, üç kişiyi ayakta sarsılmadan yere yıkan erdi.

Artık o güzel ayakkabıları Kara Halil değil bir fabrika yapıyordu.
Halil emekli olmuştu, hastaydı, köşedeki kahvede tavla oynuyordu.

Zaman ne hızlı geçmişti şehrin caddelerinden, sokaklarından
Oysa yaşanacak daha ne güzellikler vardı zamandan kaçırılan.

Usulca döndü sokaktan, oğlu arkasında idi baba dedi girdi koluna
Gözlerinden bir kaç damla düştü sokağın arnavut kaldırımına yoluna.

Yürüdü ve arabaya bindi döndü son kez baktı çarşıdaki karaltılara
Dem bu demdir, ölüm ruha kıdemdir ve kimse kaçamaz uzaklara.

Ömer Pekmezci

Bırakıp Gitmek

Bırakıp gitmek seni bakmadan ardıma.
Gözyaşlarımı iz yapmak ardım sıra.
Beni bu izlerden bulmanı dileyerek,
ürkek çekingen ve ağlamaklı gitmek.
Yarın gelirmi acaba diye umut eden
Umudu büyüten dost bırakmak ardımda
Sabah seher yelinde kokumu arayacak
Unutmadım unutulmadın diye haykıracak
Bir dost bir de seni bırakıp ardımda
Öylece gitmek istiyorum karanlıklara

Bilmem neden gelir ansızın aklıma
Oylesi garip ve cilveli düşünceler.
Bir kır kahvesinde sabahladığımda
yada camdan akan yağmur tanesine
Dalıp gittiğim o sihirli anlarda.

Ömer Pekmezci

Bir Askerin Ardından

Ben seni daha küçücük bir çocukken bilirdim.
Ağlardında o güzel gözlerinden yaşı silerdim.
Ne tez büyüdün ne çabuk geçti yıllar yığdım.
Sen şimdi yoksun da hatıran sarar cihanı

Okulları atlayıp tez vakitte ben oldum dedin.
Zamanın geldi diye mağrurdu askere gidişin.
Su dökdük ardından tez olsun diye gelişin.
Sen şimdi yoksun da hatıran sarar cihanı

Kara haberin geldi bir bahar akşamı can
Yemende şehit deden ve Kıbrıs'ta amcan
Sende durmadın koştu onların arkasından
Sen şimdi yoksun da hatıran sarar cihanı

Taşımak şimdi yalın bükük omuzlarda seni
Sloganlara vurup haykırmak içimizdeki kini
Şehitler alayına katılmak için kırdın bendini
Sen şimdi yoksun da hatıran sarar cihanı

Şimdi güler sevinir ya yad eller bu kara işe
Onlar ölümlerle daha da sevinirler bu gidişe
İçin için gülerler, sevinçten olurlar dört köşe
Sen şimdi yoksun da hatıran sarar cihanı

Bilmezlerki şehitler ölmez bir ölen bin dirilir.
Analar, Sunalar geride, dönmemek için gidilir.
Yeşil murattır, çıkartmamak umuduyla giyilir.
Sen şimdi yoksun da hatıran sarar cihanı

Ömer Pekmezci

Bir selanın ardından

O yorgun bir yolcu bu handa
Durmak yok o yanda bu yanda
Gelen gitti Şimdi sıra onda
Bir sela vaktinin ardından

Sevinçle karŐılamıŐtılar onu
Hayat romanında bitince konu
Hüzün oldu herkes gibi sonu
Bir sela vaktinin ardından

Sirasını bekleyenler var daha
Belki çıkar belki çıkmaz sabaha
İŞte geldin ve gidiyorsun aha
Bir sela vaktinin ardından

Ömer Pekmezci

Bir Tren Tıkırtısında Saklı ince sızılar

Soğuk bir anadolu gecesinde
Kıvrılıp trenin bir köşesine
Aklım hapis zamanın akrebinde
Ey Ankara sana geliyorum gene

Yüreğime vuran bu ritmik sesler
İçimde yaşanmamış buruk hevesler
Ağır olsada ray üzerinde gidişler
Ey Ankara sana geliyorum gene

Hüzün binen her yolcunun peşinde
El sallayan ağlayanlarla birlikte
Feryat eder tren istim seslerinde
Ey Ankara sana geliyorum gene

Geceye isyan edip delip geçerken
Ankara geleceğim sana gün doğarken
Kapıya koşanım olmayacak inerken
Bekle ankara! Sen bari bekle beni

Ömer Pekmezci

Birlik

Uyumakla kırılmaz böyle kalın bir zincir heyhat
Ne kadar koşsan ve ne kadar etsende feryat
Genede tek tek söner mutlu ocaklarda hayat
Birlik olmazsa ayrılık ateşi yayılır ocaklardan

Canlar gelip geçti asırlardır burdan birer birer
Ne yığitttiler, cesur ve coşkun yürekli eroğlu er.
İçlerinde hiç olmadı ümitsizlik, hüzün ve keder
Birlik olmazsa ayrılık ateşi yayılır ocaklardan

Ömer Pekmezci

Bu Akşam

Bu akşam giderim bu Őehirden.
Solgun hüzmeleri dökülürken
o paslı sokak lambalarının.
Bordür taşları yüreğim kadar
kırık Şu Sensiz kaldırımlardan
yorgun insanlar evlerine dönerken.
Kepenler kapanırken sensizliğe
ve herŐeyden habersiz çocuklar
yine sevinçle okuldan dönerken.
kimseye haber vermeden
ve kimseyi düşünmeden gideceğim.
Bu akşam giderim bu Őehirden
bir kuru yaprak Ardımda savrulan
bir kırık cam silütim yansımış
bir kırık yürek yalnızlığa aşına.
Bulvarlardan akan hüzün Şimdi.
O eski gardan kalkan son trenle
yüreğimde taşıdığım sensiz senle
bavulumda taşıdığım derin kederinle
yaşanmışlıkların kentini terkedeceğim.

Ömer Pekmezci

Dilek...

Aşk gibi kalbi yakan, dudakları kurutan bir güzellik diledi hergün
Gözleri karartan, dudakları kurutarak solduran ölüm geldi birgün

Ömer Pekmezci

Doğum Vakti

Hüzün dağlarından aştım da geldim
Ayaklarımda anıların kanayan yarası
Kalbim güzel hatıralara liman
Umuda sarınıp sıkıca kefen gibi
Sana geldim, şimdi doğum vakti
Siyah saçlarında yanan seyyarelere
Uğruna gemiler yakılan Zeytin gözlere
ve hergün seninle doğan güzelliklere
Aşık olduğum için işte geldim gülüm
Sana geldim, şimdi doğum vakti

Ömer Pekmezci

Dönmeyene Ağıt

Sen göresin diye yaktım devasa ateşleri
Tutuşturdum umutsuzca seven yürekleri
Takip et diye bıraktım bu gümüş izleri
Ama gittin bir daha dönüp bakmadın geri.

Yıllar taş kesmiş belkide senin kalbini
Yok etmiş sendeki o güzel sevdalı Seni
Ne çok istemiştim bende ben olup sevmeni
Ama gittin bir daha dönüp bakmadın geri.

Sevgi çoğalmak için dokunup örölmek ister.
Sen özen göstermezsen parçalanır yürekler.
Sevmiyorum demedin.O yüzden bu kalp bekler.
Ama gittin bir daha dönüp bakmadın geri.

Ömer Pekmezci

Dua

Dua bir yükseliş, umutsuzluk zindanlarından kurtuluş
O yüce mutluluklar diyarına umudun kanatlarıyla uçuş.

Ömer Pekmezci

Eski bir mahalle

Gittiğin o kara günden beri
Bu mahalle ruhumun kelepçesi
Bir akşamüstü idi
Sizi taşıyan o eski kamyon
tüm hantallığı ve isteksizliği ile
hareket ettiğinde.
Nerden bilirdim
ruhumda seninle gelecek
O eski kırık eşyalar arasında
onu kim görecek
O akşamdı işte
üzerimize çöreklenen simsiyah,
O akşamdı işte
katran karası gecelerin habercisi
O akşamdı işte
Güneşi mahalleden kovan.
Artık her sabah
o bulduğumuz köşebaşında duruyor
Sanki geleceksin az sonra,
sanki hiç gitmemişsin gibi
ayak sesini dinliyor ve bekliyorum.
Sonra gelen çöpcüleri kovuyorum
anılarını süprmesinler diye
Artık mahalleyi sit alanı
ilan ediyor kimseye dokundurmuyorum
Her sabah yolunu gözlediğim
o kerpiç kırığı köşe başında
kerpiçlerden daha kırık kalbimle
Anılarını topluyorum elimle
Gelmeyeceksin biliyor
ve Sana dair anılarla yaşıyorum.

Ömer Pekmezci

Ey Yalnızlık

Ey Yalnızlık;
Huzun kandilimin bitmeyen yağı sensin
Üzerime yapışan Mutsuzluğun bağı sensin

Sensin karşı köyün istenmeyen gelini
İşte geldim ve artık seninim ver elini.

Ömer Pekmezci

Gece geğtim Őhrinizden

Gece geğtim Őhrinizden
Yağmur damlıyordu damlardan
IŞık sũzũlũyordu camlardan
Gece geğtim Őhrinizden
karŐılaŐsak belki tanısacaktık
Birbirimize teselliler sunacak
bunada Őũkũrler ekleyecek
ileri geri biraz laflayacak
Sonrada vedalaŐıp ayrılacaktık

sevdim sizi, hiğbirinizi tanımadan
Diğer tũm insanları sevdiğim gibi
Ruhumun parmak uğlarına basarak
yũrũyũp geğtiğim neonlar altından
Mutluluk diledim hanenize ve size
Elbet gene gelir geğerim birgũn
Bu sefer Kapınızıda ęalarım belki
Beklenmediğim gũzel bir zamanda
ve coŐkulu heyecan yumağı içinde

Gece geğtim Őhrinizden
Soğuk yağmur damları altında
Elleri cebinde, ince bir ıslık
ıslanmıŐ, melankolik ruhuyla
bir garip geçti Őhrinizden

Ömer Pekmezci

Gece karanlığında bir senfoni

Zamanın akrepleri sokarken beynimi
Sensizlik ve yokluk aldı benliğimi
Her harfinin arasına adın kazındı.
bilmezsın!
Bu şiir kör bir gecede sana yazıldı.

Gece karanlığına teslim bir çift göz,
Tekrardan yorgun, öksüz bir kaç söz,
İçimdeki kargaşayı çözebilirsen çöz.
Bilmezsın!
Bu şiir kör bir gecede sana yazıldı.

Gidişinin ayak izi parlıyor gecelerde
Seni aradım içimdeki tüm hecelerde
Her derdin üzerini örten o gecelerde
Bilmezsın!
Bu şiir kör bir gecede sana yazıldı.

O kokun misk-i amberdir kalır aklımda
Dokunmadan seyrettiğim şalın masamda
O gülüşün silinmemek üzere hafızamda
Bilmezsın!
Bu şiir kör bir gecede sana yazıldı.

Bir koyu gecenin koynundasın şimdi sen
Dönüşü olmayan yollardasın şimdi sen
Kimbilir hangi kollardasın şimdi sen
Bilmezsın!
Bu şiir kör bir gecede sana yazıldı.

Ömer Pekmezci

Gel

Acı veriyor hayat oyununda senin yokluğun ey sevgili
Oysa perde ikimiz tek yürek olmuş gülümserken inmeli.

Ömer Pekmezci

Gerçek kar ağustosta yağandır.

Sevdinse; bir ömür geçer masal gibi gözlerinden; her anı özeldir.
Sevdinse; Acı, tatlı yaşananlar herşeye bedeldir, her anı güzeldir.

Sevilmedinse; sahte sevgiden yanmıştır için, o acı dünyayı da yakar.
Sevilmedinse; Hayat artık mevsimsizdir, yüreğine Kar ağustosta yağar.

Ömer Pekmezci

Giden sevgiliye ağıt

Güzelliğin kokusu, namı geldi önce,
Mutluluk yansıdı kalbime o gelince,
Gün olupta sessiz sedasız gidince,
Bitmez hüznünlere sarıldım ince ince.

Ömer Pekmezci

Gidenlerin Ardından

Çok istediler ve beklediler, katıksız sevdayı yardan
Korkuları görmeden, almadan göçüp gitmekti diyardan
Bir gün olsun ah edip, serzenişte bulunmadılar haldan
Ne mal ne mülk, Cananın sevdası için geçtiler candan
Nida geldi bir gün; Gel hadi gel, hata olur orda durman
Gerçek sevda insanıydılar, hasret kaldı arkalarından.

Ömer Pekmezci

Gidenlerin Turkusu

Sevdana talip ŐaŐkın bir kulum
HiÇ olmadı zaten param pulum
Ne are birazda aksidir huyum
Ah ile terkediŐin vurdu beni

ben sevdana aday acemi ırac
Gölgende ŐaŐkın gezeyim, bırak
Ne are sen soğuk, sevgin irak
Ah ile terkediŐin vurdu beni

Sevdalıyım yolun gözlerim
istemersen de ben özlerim
Kan anağıdır ağlar gözlerim
Ah ile terkediŐine yanarım

Ömer Pekmezci

Gönül camdan bir taht

Kırıldı gönüllerdeki o muhteşem camdan taht
O tahta çıkmış olan gönüller de artık bedbaht

Kırılınca gönüller, her bir parça dağıldı evrene
O parçalar ki mutluluk verirdi kendisini sevene

Kırılan camlardan hüznün yansıdı mutlu olanlara
Kanatları kanayan bir kuş silueti düştü sonra

O dağılan parçalar ki herbirine bir evren sığardı
O tahttan yansıyan hayat her sabah dünyaya yağardı

Dünyaya yağın acılar ve o büyük küresel ihanetler
Patlayan bombalar, yokolan nesiller ve cinayetler

Her doğuşunda güneşin binlerce can yokolurken burda
Sevgi öldü önce ve sonra cesaret, dayanamadı onurda.

Acı ilmek ilmek sararken o saf ve temiz gönül makamını
Kim engel olabilir kim durdurabilirdi tahtın yıkımını

Artık kalplerde kırıkların dinmeyen yarası kanayacak
eski güzel günler mutlu tebessümler masallarla anılacak

Şimdi toplayıp bir kaç gönüllü birleştirseler de tahtı
Düzelirmi ki bir daha ne tahtın nede sevenlerin bahtı

Ömer Pekmezci

Gönül erleri

Bir namaz vaktiydi, gitti güzel insanlar
Ağlar şimdi yaslandığım o yüce dağlar
Bozuldu viran oldu o munbit bağlar
Gönül erlerinin ardından selam olsun.

Onlarda saklı idi güzellik ve ahenk
Gözyaşı döktük nuh tufanıyla denk
Siyah ve beyaz oldu artık her renk
Gönül erlerinin ardından selam olsun.

Tebessüm eksik olmazdı çehrelerinden
İnsanlar gelir geçerdi çevrelerinden
Karun hazinesini sundular içlerinden
Gönül erlerinin ardından selam olsun.

Şimdi kökünden kesilen bir tutam otuz
Benlikten, Varlıktan geçtik artık yokuz
Haykırsam peşlerinden izinizde ve çokuz
Gönül erlerinin ardından selam olsun.

Ömer Pekmezci

Gözlerin

Demıştim sıyahına vurduğum güzel gözlerinle bana öyle bakma
Şimdi aldığım her nefeste, onlardan süzölen hüznü düşüyor aklıma

Ömer Pekmezci

Güne Gülümseyenler

Her sabah hayat yine yeniden başlar
Doğan güneşle uyanır serpilir bakışlar
Sevmeyi bilen sihirli gönüllerde nakışlar
desenler çizer yine gönülden gönüllere

Yeni bir umut ile uyandı o güzel memur
Koyuldu yola telaş ile uykulu ve mahmur
Fakirdi ve asla olamadı dört başı mamur
aç değildi ya yeter. Hep dilindeydi şükür.

Bir sınav sabahıydı sevinçle yola koyuldu
Yıllardır okuyan yorulan öğrenci olan oydu.
Annesi için istikbali için yarınlarına okuyordu.
Her gün o yolları bu tatlı azimle yürüyordu.

Gün doğarken başlar ve sürer evin işi
hüzündür kocanın oğlunun evden gidiş
Nede doğru demişler yuvayı yapan dişi
Belki dünyanın en ağır işçisi ev hanımı.

Ömer Pekmezci

Hakkımda

biraz sinir, biraz yumuşak huy
istedimki beni benden duy
Hayatı severim insandır odağım
Gönlüne kurulsun otağım
Bugün varız yarın yok elbette
Sohbet edip konuşalım birlikte

Ömer Pekmezci

Hasret

cam kırığı gibidir, batar hasret.
Bedeni saran derin onulmaz acı
Uzakta hala senden çaresi,ilacı

uykuları bölen kabusundur hasret.
Uyanırsın içinde bir hüznün keder
ümit edersin elbet bir gün geçer.

Ömer Pekmezci

Hayat Ağacında Bir Yaprak

ben de bir dalına tutunmuştum yüce hayat ağacının
Bekletmedi tattırdı genç yaşta en koyusunu acının

Düşüyorum, tutunmak için çırpındıkça düşüyorum
Düştükçe gördüğüm gerçekten korkuyor, üşüyorum

şenden öncekiler gibi gazel olacak benim sonumda
İlkbaharda gülüp oynayanlar, dökülecek sonbaharda.

Hayat ağacında dökülen bir yaprağım neticede bende.
Herşey bitecek birgün, yaşamanın tadı kalacak tende

Ömer Pekmezci

Hayat Irmağı

Koş
yarınlara koş.
Gel
Sevgiliye gel.
Gül
Umuda gül.
Sev
hayatı sev.
Dinle.
Kalbini dinle
Dinle ki duyduğun ses
Damarlarında
Coşkun akan
hayat ırmağının çağılması.

Ömer Pekmezci

Hayatının fotoğrafına gülümsemek

Farkındamısın? Sel gibi akıyor hayatım
Yılların akıntısında deliyim, divaneyim.

Garibim, Dünyaya yorgun ve bitkin geldim
Kendini değil, hayatın nakaratını sevdim.

Çalışmak, mutlu yaşamak, insanlar içinde
hayat elbisesi üzerimde, ısmarlama biçimde.

Günler, geceler aynı karelerle geçerken
Perdede Mutlu Son yazsın, ben gülümserken.

Nemli kara toprakta daha çürümeden etim
Hatıralardan silinsin, unutulsun sülietim.

Ömer Pekmezci

Kahramanlara

Şafakla geldiniz ÷lkemin ufkuna
Güneş hiç bu kadar berrak değildi
Gerçekler bir hülya üstü örtülü
Güzel günler rüyalarda gizliydi

Gelen güne umudumuzu biletiniz.
Yarına bakışımızı değıştirdiniz
Siz bir bir dökülürken toprağa
Ağaçlar tomurcuk verdi yaprağa

Unutulmuş masal kahramanıydınız
Çin sarayında Kırk yiğidi ile Kürşad.
Gemileri yakarken Tarık bin ziyad
Gittiniz bir akşam tamu karanlığına

Gün batımlarına sürerken atınızı
Gönülleri fetheden Fatihsiniz.
Güneş battı ocaklarda sizensiz.
Yürekler suskun, hayat artık hissiz

Kabul olan duasında anaların
Çiğliğinde yeni doğan çocukların
Nurlu şafakların da memleketimin
Gözyaşındaki damlada olacaksınız,

Ömer Pekmezci

Kısrak

Yüreğimde rahvan adımlarla koşan bir deli kısrak.
Uzun yelesini gönül dağından esen rüzgara salarak
Koş,kendini ufuklarda bekleyen güzel günlere bırak.
O güzel koşuda terleyenler kalmaz asla sevgiden irak
Senin yanında huzur bulan bu coşkun gönüle bakarak
Koş ey sevgili bizim koşumuz kaf dağında son bulacak
Unutma! Sen gönül bağımda koşan deli kısraksın benim

Ömer Pekmezci

Kilim

Yok senin benzerin, iŖte bunu bil ve buna inan ey hayal sevgilim.
Sensin kalbime serip seyrine doyamadığım ince dokunuşlu kilim

Ömer Pekmezci

LIFO mu FIFO mu

Soyle ilk giren ilk mi çıkacak
ya da Son giren ilk mi çıkacak
Dolu iken stokları yüreğimin
Kalbime girdin yersiz zamansız
Seni düşünmekten canım çıkacak

Ömer Pekmezci

Lübnan

Bir acı yumaktı ve zehir bir vakitti günlerden
Bülbüller haberini acı heberini aldı güllerden.
Bombalar masum canlara kıyarken hep birden.
Martılar kendilerini çöllere vurdular acıdan.

Elinde yavrusundan kalan parçaları ile bir baba
kin yağar gökten, sığmaz akıl artık hiç bir kaba
Güney rüzgarı ölüm esti beklenirken doğudan saba
Bülbül yasta gül figan, sahipsiz mi kaldı cihan

Beyrut bir efsane şehirdi artık oda kül oldu bitti.
Beton altında umutlar. Çelik palette hayatlar yitti
Zalimin zulmü var artık mazlum alıp başını gitti
Turnalar; kan damlar güzel alımlı kanatlarınızdan

Ömer Pekmezci

Mecnun

O kadar istedimde olmadın bana yar
Ben senin yüzünden olamadım bahtiyar
Sürgün ettinde gönlümü diyar diyar
Çöllerde kaybolmuş Mecnunum şimdi

izini aradım durdum ıssız çöllerde
İzin var sen ve ben olan her yerde
Onulmaz yaralar kanıyor derinlerde
Çöllerde kaybolmuş Mecnunum şimdi

Bilirim kavuşamaz Mecnun Leylaya
Güneş koşar peşinden ulaşamaz aya
İşte bu duygularla geldim vedaya
Çöle kendini veren Mecnunum şimdi

Ömer Pekmezci

Öğüt

Bir buluta yaslanır gibi dayanıp o başı dumanlı sevgi dağına
Yeni doğmuş bebek kadar masum düşmelisin sevgi ağına.

Sarsın senide tüm sıcaklığıyla senden önce düşenler gibi
Bilmelisin, direnen değil, teslim olandır bu sevdanın galibi

Durma! Teslimiyette musallada bir ölü ol aşkın karşısında
senden önce gidenlerden geri kalma mutluluğu yakalamada.

Ömer Pekmezci

Özlem

Özlemek güzeldir sen isen özlem
Asla gütmedim sana dair bir elem
Ne ise bu aşkta en yüksek kıdem
Senle vardım ben o ulu makama

Özlemimi katık edip hergün aşım
Akşamdan sabaha, sabahtan akşama
Seni bekledim burda yalnız başıma
Beklemek sabır değil ödüldü seni

Adın Özlem senin bunu bilirim
Belki sana layık olmayan biriyim
Sende var olan sevdanın kiriyim
Layık olmak zor gülüm sevdana.

Ömer Pekmezci

Sen

seni anlatan şarkılar dinledim
çay bahçesinde yudumlarken çayımı
radyodan gelen o güzel namelerle
Öylece kendimden geçerek.

Seni anlatan kitaplar okudum birde.
Her paragrafı sen diye başlayan ve biten.
Bu kadar çabuk bitmesin diye dualar ettim
elimden düşürmeden okuyarak.

Seni resmeden tablolara baktım sonra
firça darbelerine teslim hayalinde
ressamın hayali yetmemiştir anlatmaya
Boyadım üstünü ağlayarak

Seni dinledim kaldırımlardan daha
yoluna serilen taşlara hayran kalarak
O eve dönüş saatlerine pranga vurarak
ve kaldırımlarda sabahlayarak.

Sabah ezanlarının uyandırdığı şafakta
Güneşin sen diye doğuşunu seyrettim
uzanıp saçlarından dökülen hüzmelerini
titreyen avuçlarıma toplayarak.

Ömer Pekmezci

Sen yokken ben var mıyım?

Bilki canım Sen gittin gideli
zindan günler dertli, çileli
O zoraki gülüşlerimde hileli

Söylenmedik kelimeler yarım
Kokun tenimde asılı yarım
Sen gelmeden söner mi harım

Gelirsin umuduyla uyanırım güne
umudu çoğaltıp ona, yüze, bine
Gelsen sevsen, gülümse sen yine

Bu bekleyiş inan beni bitirir
Akrep ve yelkovan içimi kemirir
Zamanda artık önemini yitirir

Ömer Pekmezci

Sensiz Bahar

Sensiz aylar,günler bir sıra
Sensiz bahar gönlümde yara
Baharda sakın çıkma kırlara
Kırlar beklesin bizi baharda

Kırlarda yeşeren otlar umudum
Her gece seni düşünerek uyudum
Seni düşünüp içtim yudum yudum
genede kandırmadı hayalin beni

Yağan yağmurda senin resmin
Unutulmayacak kalacak cismin
her çiçekle anılacak ismin
Gül, papatya yok sen varsın.

Bahar gelince depreşecek yara
Her anı akla dökülecek hatıra
Sanada gelir elbet birgün sıra
Sende üzülür ağlarsın benim gibi

Sensiz baharda güzel olmaz bil
Sensizlik başka renk,başka şekil.
Gülün boynu bükük, papatya sefil
Ben sensiz Bahar sessiz yasıyor.

Ömer Pekmezci

Sevgi hunisi

Yaşanan bir ömrün tüm güzelliği
dökülsün şimdi saçlarına
Bir alay yakamoz gibi
Kayan bir yıldız gibi
Sagnaklar altında
sevginin hunisi ile
Saçlarından kalbime aksın.
Her gecenin bitmeyen rüyası
Her günün iç yakan güneşi
Her güzel hatıranın mihı sensin.

Ömer Pekmezci

Sonbahar

Bilirim sonbahar aşkın mevsimi
Kıpkızıl bir hulya darmadağın
Kimi sever ve huzunlenir kimi
Ben seni son bahar bildim

Seni hep sonbaharda bekledim
gunu aya, ayları yıllara ekledim
geldiğinde bahar olsun istedim.
Ben seni sonbaharda sevdim

Dokulen yapraklar yuregimden
Doğan güneş ışıkları bedenimden
Sonbaharda gelirim dediğinden
Ben seni sonbaharda bekledim

Geldiginde canım sevgi yağacak
Bereket olacak sağnak sağnak
geldiğinde gülerim ben ancak
Ben seni sonbaharda sevdim

Ömer Pekmezci

Söğüt

O seni beklediğim köşede
O eski Kasaba yolunda
büyük ve ihtiyar söğüt
kulağıma fısıldardı öğüt
O seni beklediğim köşede

Ne yitik sevdalar görmüştü
Ne acılara şahitti dalları
beklerken o ıssız yolları
Tek tek fısıldardı onları
O seni beklediğim köşede

Yaslanıp ihtişamlı gövdesine
Hayale dalardım aklın ötesine
Dertlerimi bölüşürdü de yine
öylece konuşurdu sen gelesiye
O seni beklediğim köşede

Ömer Pekmezci

Şarkımız

Şimdi radyoda şarkımız çalıyor
ritim yine yalnızlığımı vuruyor
biri saatleri yalnızlığa kuruyor
Şarkılar hep ayrılık söylüyor

Yüzün, sesin, gözlerin ve sen
bir çiçek, bir nakış, bir desen
Ne olur şarkı bitmeden gelsen
Şarkılar hep ayrılık söylüyor

Hayaline yaslanıp boyadığım duvar
Üzerime çöreklenen şu koyu yıllar
İçimde adım adım büyüyen efkar
Şarkılar hep ayrılık söylüyor

Şarkı bitti bak ve sen gelmedin
Acılar içimde olduğumu bilmedin
Bu şarkıya beni mihlayan sendin
Yürek şimdi sensizliği dinliyor.

Ömer Pekmezci

Şerafettin

O Kız sana yar olmaz sevme dedim Şerafettin
Dinlemedin,gördün mü nasıl bir hata ettin.
Kalbinde, aklında o, baş şey olamaz niyetin
O Kız sana yar olmaz, sevme dedim Şerafettin.

Gördünmü! Kendin ettin, Kendin buldun al işte
Artık düzenin tutmaz senin ne evde nede işte
Sokaklarda şarapçı avare olursun bu gidişte
O Kız sana yar olmaz, sevme dedim Şerafettin.

Sana bir gülücük attı diye hemen O na yandın
Hele o Bir kaç sahte sözcüğe nasıl da kandın.
Artık aklını kaybetme sınırına geldin dayandın
O Kız sana yar olmaz, sevme dedim Şerafettin.

O başkaları ile gülüp eğlenirken,sen dolan dur
Yanlış aşk kulvarında aygır olmanın sonu budur
İster unut onu tamamen yada kaybet kendini kudur.
O Kız sana yar olmaz, sevme dedim Şerafettin.

Ömer Pekmezci

Terminalde veda

Bir gece yarısı ağlıyorum işte içimden
zifiri karanlıklar sarmış acıyor beden
Bir seda bekledim sevdalım o an senden
Bir otobüs terminalinde seni yaşamak zor

bir otobüs terminalinden uğurlamak seni
Onca yıl kendimi hapsettiğim benliğini
Alıp gideceksin benden, bana bırakıp beni
Asla aramayacaksın, belki dönmeyeceksin.

Tüm ortak tanıdıklarımız aklımda siluet
Aklımı kaybetmeden nolur bana yardım et
Tek beklediğim sende gel diye bir davet
Otobüs camında seni seyredip ağlıyorum.

O el sallayısın yıkıyor içimdeki taşları
Otobüs nasıl götürüyor içimdeki tüm varı
Tepeden tırnağa hüzün terminal duvarları
İçimde bir yerlerde yüce dağlar yıkılıyor

Gözyaşlarımı silmiyorum, şahit onlar ayrılığa
Çiğliklerle bağırırsınlar benden sonraki çağa
Bu deli yürek kalkar mı artık tekrar ayağa
Yaslanıp siyaha boyuyorum terminal duvarını

Ömer Pekmezci

Tutsak Kelimeler

sana dair soyleceğim çok şey var
Göğüs kafesim artık kalbime dar
kalbimin özgür bıraktığı kelimeler
dilimde tutsak.

delice haykırırcasına, bir tufancasına
ve sökülüp gelen sel gibi yıkarcasına
kalbimin özgür bıraktığı kelimeler
dilimde tutsak.

Gözler konuşabilse idi anlatabilirdim
Eğer mücadele etsen sana gelirdim
kalbimin özgür bıraktığı kelimeler
dilimde tutsak.

Sen anla benim anlatamadığımı
sen söyle benim söylemeyedimi
kalbimin özgür bıraktığı kelimeler
dilimde tutsak.

Ömer Pekmezci

Uçurumun kıyısında

Uçurumun kıyısında yım ne zamandır.
Kimseler görmez içimdeki korkuyu,
Atlamıyorsam aşağı korkumdandır.
Aşağıda akıyor coşkuyla hayat suyu

Esen rüzgarlarla savrulan saçlarım
Akislerle geri gelen Çıglıklarım
Güler bir yanım, ağlar diğer yarım
Uçurumun kıyısında yım ne zamandır.

gözyaşlarımı silen acımasız rüzgar
Geçen onca yılda edemedim hiç kar
Gün gün artar, büyür benimle zarar
Uçurumun kıyısında yım ne zamandır.

Bıktım herşeyin üstüne çizgi çekmekten
Hayata dair umutları çıkartıp cepten
Bıktım uçuruma elimden ve yürekten
Uçurumun kıyısında yım ne zamandır.

Ömer Pekmezci

Umuda Tutunmak

Şurda o eski yıkık duvarın önünde
Üstü başı yırtık bir adam gördüm
Diz çökmüş ve yıkılmışlığıyla
Ağlıyordu.

aynı eski yıkık duvarda az ilerde
Okul kıyafetleri ile bir çocuk
Duvara umudu çiziyordu
Gülüyordu.

Yine aynı duvarın önünde
Gazeteyi üzerine çekmiş bir adam
yorgun ve bitkin bir ifadeyle
uyuyordu.

Sordum ağlayana derdin nedir?
Dedi yaşım geçti
umudu kaybettim

Sordum çocuğa neden gülersin?
Dedi sevincim umudumdur
onu çizerim.

Uyuyanın yüzüne baktım
Belli ki umutsuzdu yüreği
Acı çekmemek için uyuyordu

Anladım umutsuz yaşanmıyor
Elim cebimde Umut içimde
yürüdüm gittim

Ömer Pekmezci

Umut Ağacı

Yarım kalan sevdalarım sepetimde satılık
Umudun dökülen yaprakları gönlüme katık
Gülmeyi unutan yüzümde kaç vakittir asık
Gittiğim yollarda gölgem düşer hatırana

Ömer Pekmezci

Yağmur ve Sen

yağmur yağınca kaybolan eski toprak bir yol
Senin Üstünde eski yıllara yenilmiş bir çul

yağmurun gerdanındaki mistik toprak kokusu
Ruhuma çekiyorum derinden sarıyor beni huşu

o güzel siluetin bir düş olmuş yağmur altında
Yağmurun saçlarıyla rakedişi kalmış aklımda

Yağmurda yürümek yormuş seni kalmamış takat
üzerinden toprağa damlayan tanede gizli hayat.

O dünyayı imar eden ellerin yumruk olmuş şimdi
dikkatle yürüyorsun sularda adımların temkinli

Yağan yağmur yıkarken ruhunu bir izbe köşede
Yağmurla uyanacak o gizemi bekliyorsun sende

Bahar yağmurudur çok sürmez yağarda geçer elbet
Baharın güzelliği saklıdır sende canım, yaşar ilelebet.

Ömer Pekmezci

Yağmur yağıyor

Görüyorsunuz yağmur yağıyor,
damlalar buğulu camda dansederken.
Duyuyormusun yağmur yağıyor,
damlalar camı ahenk ile döverken.
Hissediyorsunuz yağmur yağıyor,
saçından kalbime süzülüp damlarken.
Biliyorsunuz yağmur yağıyor,
bulutlar sevgini içime boşaltırken.
Yağmur yağıyor,
her yağmurda sen yağıyorsun
Yağmur yağdıkça
gözbebeklerimde sen görünüyorsun...

Ömer Pekmezci